

Kojo selle Nälja pärrast, mis teie Maja-
des on, ja need togo se noorem Bend seie
minns jure, et teie Rõnned tõeks saavad,
ja siis ei pea teie mitte surema. Sedda
piddid nemmad nüüd kül teggema, sest mi-
do ei peäsnud nemmad seält mitte ärra.

§. 272. Ja nende Pat tulli nende Mele,
mis nemmad Joseppiga ennemuiste ollid
teinud, ja ütlesid issekeskis omma Keeli:
Tõeste, meie olleme Süallused omma
Wenna pärrast, kelle Hinge Abhastust
meie kül näggime, kui ta meid ni wägga
ellandikkult pallus, ja meie ei wõtnud
tedda mitte kuulda (§. 243.); sepärrast
on keif se willestus ja Riisamine nüüd
meie peäls tulnud. Ruben ütles neile:
Eks minna rāfinud teile, ärge tehke tem-
maga mitte Patto (§. 240.), agga teie
ei wõtnud mind mitte kuulda? Wadage,
nüüd noutakse temma Weri tagga!

§. 273. Keif sedda moistis Josep wäg-
ga

ga selgeste, mis nemmad nenda Ebra-
Keeli temma kuulduš rākisid, et ta kül en-
nast hopis woōraks teggi, nenda et üks
Keleselletaja nende wahhel piddi rākhna
(§. 258.). Ta pōras ennast ärra nende
jurest, sest et Nutt temma peäle kippus,
kui ta nende Rõnned kulis. Siis tulli
ta jälle nende jure, ja laskis wōtta ühte
nende seast, Simeon Nimmi (§. 184.),
ja tedda seuti nende Silma ees kinni; se
piddi jama Wangiks, senni kui nemmad
se norema Wennaga temma jure taggasi
tullesid.

§. 274. Ja temma laskis nende Rottid
Wiljaga rāhta, ja kās kis omma Wälja-
Andjattele, et nemmad iggauhhele tem-
ma Rahha piddid ta Rotti siise taggasi
pannema, ja neile Tee-Roga kasa and-
ma Tee peäle. Keif sedda tehti neile, ja
nemmad tõstsid ommad Wilja Rottid
omma Eeslide Selga poikiti, nenda kui